

МОЛОДІЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 5 лютого 1987 року

№ 16 (3835).

Ціна 2 коп.

Увага:

експеримент!

«ПОТРІБНО ДОБИВАТИСЯ, ЩОБ НА ВСІХ ДІЛЯНКАХ ПЛІЧО-ПЛІЧ З ВИПРОБУВАНИМИ КАДРАМИ СТАРШИХ ПОКОЛІНЬ ПРАЦЮВАЛИ, НАБИРАЮЧИСЬ ДОСВІДУ, ЗДОБУВАЛИ ГАРТ І СМІЛИВІШЕ ВИСУВАЛИСЬ МОЛОДІ ПЕРСПЕКТИВНІ ПРАЦІВНИКИ».

(З постанови січневого (1987 р.) Пленуму ЦК КПРС «Про перебудову і кадрову політику партії»).

ДАТИ ПРОСТІР ІНІЦІАТИВІ

Явища, як і сама аббревіатура, що чимось нагадує інше — НЛО — нерозпізнаний літаючий об'єкт, — з'явилися відносно недавно. НОМІ — неформальні об'єднання молоді: «металісти» і «рокери», футболісти «фани» і хуліганствующі «тусівки». Їх немовби не помічали ще кілька років тому. А сьогодні в багатьох містах і районах республіки комсомольські активісти впритул зайнялися НОМами, не чекаючи наказів і рекомендацій «згори». Серед тих, хто використовує нові форми роботи з молоддю, протистоять пронижню в молодіжне середовище чужих ідей і поглядів, — Львівська міська комсомольська організація.

Металеві ланцюги, браслети з шпалами, значки із зображенням рок-груп, які пропалують профашністські ідеї, посібники з медитації... Такі «експонатів» у Львівському міському комсомолу набралася з чималим коштом.

— Наблаготворити обстановка в місті вимагала рішучого переходу від окремих акцій до цілісної системи, — розповідає другий секретар міського комсомолу Олександр Сирота. — Рік тому було створено міський центр профілактики правопорушень. Звичайно, вилучити щось легше, ніж переконати людину в помилковості її поглядів. Тому оперативно-профілактичну та ідейно-пропагандистську роботу ми вирішили вести паралельно, підключаємо до неї рядових комсомольців.

Студенти Львівського держуніверситету запропонували проводити, так би мовити, політбюро і політурніри між групами, факультетами. На таких зустрічах опоненти не бояться гострих і складних тем, колективно відшукують найвагоміші аргументи. Така форма ідейного загартування знайшла своїх прихильників у багатьох вузах міста, особливо — в політехнічному інституті. Тут в орбіту дискусій включаються й іноземні студенти.

Свого часу в місті прихильно відчували себе фашисти. Розв'язання проблеми негайно зайнялися у міському. «Треба не тільки створити спеціалізований оперативний загін, а й спробувати напастити ринок особливо модними товарами», — запропонували комсомольці. Так

— Мабуть в модній сфері неслисть і штамп не заважає стильні швидкі, сильні в ідеологічній. Тому новаторські дії комсомольців Львова, на мій погляд, цілком відповідають політичним і соціальним інтересам нашого суспільства. Вони співзвучні рішенням бюро ЦК ЛКСМ України, яке відбулось у грудні минулого року. Сьогодні ми заперечуємо колишню прантну заборон неформальних молодіжних об'єднань.

Ми поділяємо тривогу львів'ян про компетентність ідеологічних кадрів. Недавно в нашому відділі створено сектори політичного інформування молоді і протидії буржуазній пропаганді, які покликані стати методичними і координаційними центрами цієї роботи. Посилляється боротьба з негативними проявами в молодіжному середовищі, поширюється позитивний досвід. У Києві і Донецьку футболісти «фани» стають найбільш організованими і дисциплінованими болільниками. Дніпропетровський молодіжний центр «Мама» став центром духовно насиченого дозвілля.

Однак усе це не дає приводу для самозаспокоєності. Навпаки — попередню непримиренну боротьбу з вірусами бездіяльності, індивідуалізму і споживацтва, які проникають до нас із Заходу.

з'явилося у Львові перше в республіці комсомольське об'єднання «Престиж». Працює воно за принципом господарювання і самоорганізації. За неповний рік тут розробили 24 моделі молодіжного одягу, 18 з них поставили на потік. Це не раз доводить, які справді невичерпні можливості таля у собі молодіжні ініціативи.

У Львівському міському від розумних ініціатив не відмахуються. Три місяці тут працював телефон під кодовою назвою «Вас чекають», результат — десятки цікавих пропозицій.

Але в міському визнали: телефонні діалоги недостатні. Протягом тижня працювала громадська приймальня, було відкрито фонд молодіжної ініціативи. Тут чітко дотримувались принципу: є цікава ідея — гарантуємо підтримку.

Клуб любителів автоспорту під керівництвом Артема Атояна працює над створенням гоночного автомобіля. Клуб творчої молоді створює театр-кафе, де можна ставити актуальні одноактні п'єси. В результаті молоді з об'єднань, які виникли спонтанно, потяглась до комсомолу. У цьому і вбачаємо сьогодні головний успіх львівського експерименту.

На прохання прес-центру XXV з'їзду комсомолу республіки досвід роботи Львівського міського комсомолу по ідейному вихованню молоді коментує завідувача відділом пропаганди і агітації ЦК ЛКСМ України Олена Букраба:

ТИХОГО грудневого дня, коли за вікном кабінету № 19 падав білий пухнастий сніг, коли душу мимоволі обіймали почуття світлі й піднесені, а на сейфі зовсім по-домашньому білили айстри (Валя Пономаренко, треба ж, десь дістала серед зими!), на столі спідного Ленінського райвідділу внутрішніх справ міста Кіровограда Надія Джоган задзвонила службовим телефоном.

— Алло, райвідділ... Слухаю вас!

— Доню, донечко! — голос із трубки був до болю рідним. — Це мама. Ось... вибрався до тебе в гості. І тато теж тут.

Того ж вечора вони майже всією сім'єю — батько, мати, Надія і брат Микола, тільки бабуні не було, в селі лишилася, — сиділи в новій Надіній квартирі-малосімній на вулиці Попова й говорили про все потроху, як то буває між рідних людей після хай недовгої, але ж нелегкої для них розлуки.

— А я сьогодні із самого ранку, — казала Надія, — наче передчувала, що ви будете. Яюсь так добре і радісно на душі...

Батько, Петро Гордійович, говорив менше від інших, хоч це й не було на нього схоже: у кого ж, як не в нього, перейняла Надія з дитинства вічне прагнення більше знати, дбати про людей, говорити з ними про справи, переконувати їх, доводити їм правоту своїх слів. Він і пропагандистом в колгоспі став не тому, що, як то це буває, призначили, — сам попросився. А тут більше мовчав. Та ще дивився на Надію яюсь поновому, і в погляді тому перемішалися і радість, і гордість, і легкий смуток...

У ТОЙ ПАМ'ЯТНИЙ для неї день приїзду батьків з нагоди новосілля Надія і сама чи не вперше всерйоз оглянулася на своє недовге, але й не надто просте життя. Їй завжди приємно було згадувати своє дитинство, рідну Ро-

зумівку, де, здається, сама земля дихає пам'яттю про декабристів, де в історико-краєзнавчому музеї імені Раєвського все таке знайоме й зовсім не музейне, не бутафорське, пронизане живими й високими пориваннями... Атмосфера незвичайності, самовідданого лицарства калейдоскопічної казковості світу — ось що таке атмосфера її дитинства. Певно, підсвідомо ди-

кам, — тим, хто підтримував мене на перших порах практичної роботи. Всіх їх годі перелічити, та з особливим теплотою згадую про допомогу суддів Віктора Івановича Шишкіна, Лариси Сергіїани Лебедевої, які під час моєї практики в Кіровоградському районі Кіровограда постійно допомагали мені. Не можу не сказати й про першу самостійну справу. Сталася квартирна кра-

квартирного злодія та ре-

чі... День за днем, місяць за місяцем пролетіло два роки практичної роботи. На рахунок лейтенанта міліції Н. Джоган — десятки розкритих справ. Позаду — дні роздумів і вибору нелегких рішень, дні й ночі нелегких чергувань по райвідділу, виходів на місця злочинів і скуповлюваних досліджень та оглядів. А крім того — ще й комсомольська, громадська робота, яка теж вимагала немало часу. Втім, вважає Н. Джоган, все це у її житті поєдналося на диво

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА XXV З'їЗДУ ЛКСМУ

Луною лицарських балад

тяча душа відчувала це, і тому змалку полонила її мрія прожити життя незвичайно, яскраво, ризиковано. Це вже потім вона знайшла для своєї мрії конкретну форму, конкретне втілення. Вона вирішила стати працівником міліції. І з тих пір підмічала, запам'ятовувала й по-своєму трактувала все, що стосувалося людей «із гарячим серцем і холодним розумом».

Ми розмовляємо з Н. Джоган у її службовому кабінеті. На сейфі — знайомі білі квіти (люблять Надія та Валентина «полагувати» себе хоч зрідка, так би мовити — зняти стрес). Говоримо про студентські рони, про їх радість й проблеми.

— Я закінчила школу всього з однією четверкою, налегливо готувалася два роки перед вступом, а потім дуже старанно, вникаючи в найменші дрібниці, опанувала юридичну науку в Харківському юридичному інституті. Однак цього виявилось дуже мало. Не вистачало головного — життєвого досвіду. Цього не заміниш ніякою теорією. Через те, вважаючи, що формувала і виховала мене рідний студентський та викладацький колектив, де були в основному люди досвідчені, вихідці з робітничого середовища, я все ж особливо вдячна моєму безпосередньому наставни-

діжка в центрі міста. На місце події вийшли з Юрієм Дригою, теж початківцем (він зараз, до речі, моїм заступником у комсомольській організації райвідділу). Так от, коли б у той день не тактовно, доброзичливо підтримка начальника Ленінського РВВС В. С. Федорова, то напевно ми справилися б з хвилюванням (вперше все-таки) й знайшли б так швидко — всього за дві години —

вдало. І, виступаючи на недавній обласній комсомольській конференції, говорила Надія про тривоги й турботи, нонкретні діла своїх колег. Зараз її особливо хвилює питання профілактики, перебудова роботи міліції. Про це готується говорити з трибуни XXV з'їзду ЛКСМ України, делегатом на який обрали її на недавній обласній комсомольській конференції.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

м. Кіровоград.

На знімку: лейтенант міліції Н. Джоган. Фото В. ГРИБА.

НАЗУСТРІЧ XX З'їЗДУ ВЛКСМ

«Ніколи, знаєте, озиратись»

— Як справі, секретар? — із цими словами я підійшов до комсорга Помічницької дистанції сигналізації і зв'язку Олександра Кулібі.

— Головне лінні — дотримання високої продуктивності праці та безпеки руху, — відповів Олександр.

За минулий рік колектив досяг зростання понадпланової продуктивності праці на 15,4 процента, скорочено заплановані витрати. За цими цифрами — цілком конкретна робота кращих серед молоді виробничників. Таких, як Галина Христус, Сергій Копотієнко, Олена Агар-

кова, Сергій Вовненко та деяких інших.

Про кожного з них варто було б говорити окремо, але суть не в них — а в надійній високоякісній роботі на дільницях, де працюють ці товариші. Сумлінна робота Сергія Копотієнко, наприклад, як наслідок дає безперебійну роботу приладів, які він обслуговує як електромеханік сигналізації. Схожа високою професіоналізмом на нього і його колега електромеханік лінійного апарату залу дистанції Олена Агаркова. Мабуть, саме тому високі відзнаки, зокрема, звання ударників комуністичної праці, їх несуть навіть більшість із названих виробничників, говорячи про їхню роботу краще слів.

За підсумками роботи в минулому році дистанція неодноразово відзначалася як переможниця у соціалістичному змаганні не лише на Знаменському відділенні залізниці, але й серед споріднених колективів всієї залізниці.

У складних умовах зими молоді виробничники не збираються шукати оправдань тимчасовим зривам. Працюють так, щоб виконання завдань передз'їздної трудової вахти — у день відкриття XX з'їзду ВЛКСМ рапортувати про реалізацію завдань чотирьох місяців року — стало фактом дня.

О. КОРНИЦЬКИЙ, громадський кореспондент «Молодого комунара».

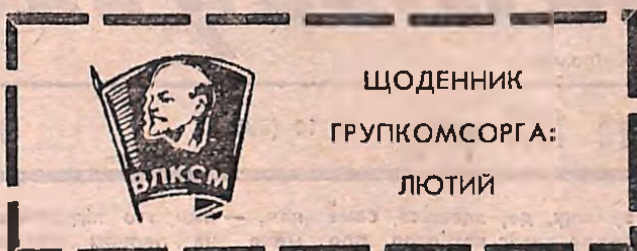
м. Помічна, Добровеличківський район.

БУТИ ЗАСПІВУВАЧЕМ ДОБРИХ СПРАВ

Масштабні завдання поставили перед партією, радянським народом січневий (1987 р.) Пленум ЦК КПРС. Рішення Пленуму — це конкретна програма дій і для кожної комсомольської організації, кожного комсомольця. Тобі, комсоргу, треба широко розгорнути роботу по виконанню грандіозних рішень січневого Пленуму ЦК КПРС. Розмова в кожній комсомольській організації повинна бути конкретною, принциповою, самокритичною. Адже на робочому місці, в своєму колективі, яку б посаду не займає, ти за все в одвіті. За себе і за товаришів. На Пленумі підкреслювалося: не боятися перебудови, а рішуче проводити її в життя. І проводити не на словах, а на ділі.

Простеж, комсоргу, щоб матеріали Пленуму ЦК КПРС глибоко вивчали слухачі шкіл комсомольсько-

го політнавчання, аби вони пов'язували навчання з рішеннями конкретних завдань виробничих, студентських, учнівських колективів.

ЩОДЕННИК
ГРУПКОМСОРГА:
ЛЮТИЙ

Завершився перший місяць другого року XII п'ятиріччя. Вже можна підбити перші підсумки виконання взятих соціалістичних зобов'язань. Від того, яким буде старт, в значній мірі залежатимуть подальші успіхи. Пам'ятай про це, комсорге. Нині повним ходом йде соціалістична гідна зустріч XX з'їзду ВЛКСМ, XXV

мольські працівники та активісти, багато в чому залежатиме перебудова в комсомолі. Працювати на соціалістичну острівність — ось девіз сьогоднішнього дня!

Важкою виявилася нинішня зима для тваринницьких ферм. Але там, де до неї підготувалися як слід, добиваються високі

результати продуктивності худоби. А там, де панує безгосподарність, байдужість керівників і спеціалістів, комітетів комсомолу до роботи тваринників, допустили відставання. Тож, комсорг, подбай про закріплення молоді на фермах, організацію дійового соціалістичного, створення умов для праці і відпочинку! Треба швидше впроваджувати нові форми і методи господарювання. Насамперед подбати про запровадження сімейного підняття. Адже кому, як не молодим, робити вагомий внесок у реалізацію Продовольчої програми.

23 лютого — День Радянської Армії і Військово-Морського Флоту. Цій події присвячений місячник оборонно-масової роботи. Активізували свою роботу комсомольські, дсафівські організації по військово-патріотичному вихованню молоді безпосередньо у трудових колективах, нав-

чальних закладах. Комсорг, подбай про те, щоб у важливих військово-патріотичних акціях, зустрічах з колишніми фронтовиками, в уроках мужності, спортивних турнірах взяли участь кожен комсомолец, кожна молода людина.

Нинішня зима, як ніколи сприятлива для розвитку зимових видів спорту, масовості. Але, як показали перевірки рейдової бригади нашої газети, лише в обласному центрі, це не скрізь готові спортивні споруди, не працюють прокатні пункти тощо. І, на жаль, часто осторонь фізкультурно-оздоровчої роботи стоять комсомольські організації. Не організовують спортивних змагань, ліжних походів і прогулянок. Подбай про це, комсорге. Адже почався останній місяць зими.

Роботи попереду чимало. Тож, комсорге, пам'ятай: ти в перших лавах заспівувачів всіх добрих справ.

КОЛЕНКА
ЗАПИТАЙ
І ВІДПОВІДЬ

Кухар у школі

Л. Сінчук з села Гайнівки Новоукраїнського району звертається до газети з запитанням: чи правильно їй оплачують роботу в шкільній їдальні, де вона працює кухаркою? «Після закінчення профтехучилища управління громадського харчування обласного центру повернулася в село кухаркою IV розряду. Працюю уже чотири роки, але отримую 70 карбованців. Досі тут працювала жінка без фаху за 70 карбованців. Я зверталася до головного економіста колгоспу, але мені відмовляють у доплаті».

Канікули у КІСМі

Складено останні екзамени. Можна «вдійно» сховати завітки книжки до наступної сесії. Канікули! По-різному проведуть свій короткий зимовий відпочинок студенти КІСМі. У цьому році республіканським штабом студентських загонів організована туристська поїздка у Болгарію і семінари країнних бізнес-студентських загонів КІСМі потрапляли у число двадцяти «привілеїв» від нашої області.

А як відпочиватимуть студенти-иностранці, які залишаються на канікулах у Кіровограді? Програма їх відпочинку продумана і намічена. Вже 30 січня юні інтернаціоналісти з клубу «Глобус», що діє при восьмирічній школі № 1, запросять їх на традиційну зустріч. А 17 лютого у школах міста відбудеться день антифашиста, учні 18-ї школи запросили до себе студентів-іностранців.

В. ФЕДОРОВА.

«Ой ви, коні, мої коні...»

Щороку на різноманітних змаганнях, що проходять на кінно-спортивних іпподромах країни, коні, вирощувані на Онуфріївському кінзаводі № 175, здобувають престижні кубки і призи. Немала заслуга в цьому конюха Володимира Письменного. Він доглядає жеребців-плідників. Палка любов до дорученої справи, ретельний догляд за молодим потомством і визначають успіхи Володимира.

На знімку: Володимир Письменний зі своїм улюбленим Австом. Фото В. МИЛОСТЮКА. Онуфріївський район.

— ЧОМУ ви вирішили працювати? — запитують троє моїх співрозмовників, студентів Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування. — Не вистачає грошей чи є зайвий час?

Світлана МАТІЄНКО, студентка 3 курсу факультету сільськогосподарського машинобудування:

— Ви влаштувалися на роботу з допомогою громадського бюро по працевлаштуванню?

— На це запитання всі троє відповіли негативно. Громадське бюро працює не давно, а студенти почали

комсомолу КІСМі заступник секретаря комітету комсомолу В. Зозуля і член комітету комсомолу, другокурсник факультету сільськогосподарського машинобудування В. Шпак. Про це ж говорив і головний лікар студентського загону М. Третяк, дивуючись, як цеохоче повертаються у нас до чогось по-

В. Совенко. А що з цього приводу говорять викладачі, представники ректорату?

ВОЗНИЙ Віктор Михайлович, декан машинобудівного факультету:

— Я не проти того, щоб студенти працювали. Особливо ж вітаю, коли вони працюють на тих роботах, що пов'язані з їх спеціаль-

ні. Та більше у словах Марини вагання особистого характеру.

Отже, з усього вищесказаного постає, — студент може і повинен працювати. І тим, хто сьогодні ще не відгукнувся на пропозицію громадського бюро, можна дорікнути за інертність, звичку «не псувати собі нерви». Мовляв, що з них візьмеш, зі студентів. То в них лекція, то сесія, то ще якісь несподіванки! Мені доводилось чути подібне у неофіційних розмовах. Офіційні ж відповіді, наприклад, хімістки, фізички «Промінь», «Радуга» у даний час послуги студентів вважаються не потрібними.

А коли ж вони «вагаються» потрібними? Якщо деякі керівники комсомолу не побачили не ставлення студентів до роботи («що з них візьмеш»), то чому ж не лякає робота тих, «горе-майстрів», що зводять не якісний будинок, чому не хвилює таке ж не якісне обслуговування населення? Ні, робочі руки потрібні. Про це свідчить моя розмова з начальником обласного управління громадського харчування В. Я. Філоненком, який з готовністю відгукнувся на пропозицію використовувати роботу студентів. Відгукнувшись на пропозицію громадського бюро в управлінні хлібопродуктів, зокрема, гібридно-кукурудзопереробний комбінат.

Втілюючи постанову ЦК ЛКСМУ від 16 вересня 1986 року про залучення студентів до роботи у вільний від навчання час, обком комсомолу, міськомком і райком комсомолу, вузівські комітети комсомолу звертаються до організації і підприємств: хто відгукнувся?

В. ЛЕВОЧКО.

Листа ми направили в обласну Рад професійних спілок, на який нам відповіли завідувач юридичною консультацією М. Ф. Дигало.

— Якщо Л. Сінчук уклала трудовий договір з адміністрацією школи, то для оплати їй праці в цьому випадку важливу роль відіграє обсяг виконаної роботи.

В «Інструкції про порядок нарахування заробітної плати працівників освіти», затвердженій наказом Міністерства освіти СРСР № 94 від 16.05.85 року і введених в дію з 1 вересня 1985 року йдеться про те, що в їдальнях закладів освіти, де обсяг роботи (середньомісячна сума асигнування на харчування обслуговуваних контингентів) до 3 тисяч карбованців, посадовий оклад кухаря складає 80—85 карбованців на місяць. При обсязі роботи понад 3 тисяч карбованців оплата праці кухаря нараховується з урахуванням присвоєного йому розряду і умов праці (нормальні, шкідливі).

Якщо у школі є затверджений штатний розпис, то при наявності вакантних посад підсобного працівника (пенаря, кухаря) можуть установити доплату за суміщення посади в розмірі 30 процентів тарифного окладу на основний роботі.

Якщо ж Л. Сінчук перебуває в трудових відносинах з колгоспом, то питання про оплату її праці повинно вирішувати правління колгоспу, а не економісти.

«ПОСЛУГ НЕ ПОТРЕБУЄМО!»

— Швидше і перше, і друге. А головне — чому ми повинні користуватися допомогою старших, якщо можемо самі заробити. Я працюю, тобто працювала на своїй кафедрі. Зараз сесія, а ми укладаємо договір під сесію до сесії, — пояснила вона.

Валерій СОВЕНКО, студент 2 курсу того ж факультету:

— Ми — дорослі люди, просити на кишенькові витрати у батьків соромно.

Павло ПРИЩЕПА, 3 курс, той же факультет:

— А в мене взагалі проблеми інші. Не про кишенькові витрати мова. Мені сім'ю годувати треба. Працюю у відомій охороні.

— Робота не заважає навчанню?

П. ПРИЩЕПА: — Ні. Можливо, якщо на інших роботах працював, важче було б.

— А ви що скажете?

С. МАТІЄНКО: — Той студент, що хоче працювати, працюватиме. Звичайно, деякі труднощі є, але вони окуповуються, якщо робити потрібне.

В. СОВЕНКО: — Якщо робота заважатиме навчанню, ми не будемо пра-

цювати. І не за власним бажанням. У деканаті просто не підпишуть довідку.

— Ви влаштувалися на роботу з допомогою громадського бюро по працевлаштуванню?

— На це запитання всі троє відповіли негативно. Громадське бюро працює не давно, а студенти почали

поеднувати роботу з навчанням раніше. Втім, сьогоднішня розмова почалася не в КІСМі. Про існування громадського бюро по працевлаштуванню при комітетах комсомолу я дізнався у штабі студентських загонів обкому комсомолу, що координує цю роботу.

Кілька років тому у великих вузах Москви, Ленінграда, Києва проводився експеримент по влаштуванню бюро, які допомагали б студенту знайти роботу. Експеримент приніс свої позитивні результати і сьогодні поширюється в різних вузах країни. Зрозуміли, що справа це своєчасна і корисна — залучення студентів до роботи.

Але ж головне завдання студента — навчання, — запитав ви?

З подібним важко не погодитись. Вимоги до студентів сьогодні високі, як ніколи. Але... і це слід підкреслити, студент може поєднувати роботу з навчанням. Може. Для цього потрібно не так вже й багато — зацікавленість відповідних організацій, які б прагнули б можливості студентів. Про це говорив мені у комітеті

комсомолу КІСМі заступник секретаря комітету комсомолу В. Зозуля і член комітету комсомолу, другокурсник факультету сільськогосподарського машинобудування В. Шпак. Про це ж говорив і головний лікар студентського загону М. Третяк, дивуючись, як цеохоче повертаються у нас до чогось по-

Сімнадцять заявок відправлено у різні організації і жодної позитивної відповіді. Нікому не потрібні робочі руки? Отже, не тільки студенту потрібна робота. Кого не минула студентська участь, добре знає, як важко прожити на стипендію. Але подивимось на проблему з іншого боку. Дані анкетування (часткового) студентів КІСМі свідчать, що 30 процентів опитаних поєднувати роботу і навчання не бажають, 59 процентів хочуть і працювати, і вчитись. І лише 11 процентів працюють у вільний від навчання час.

Студент 3 курсу факультету сільськогосподарського машинобудування Ю. Вергун належить якраз до тих 59 процентів, які хочуть і працювати, і навчатись. Але... Стипендії Юрій не отримує, отже працювати йому не дозволяють. У цьому відношенні позиція ректорату КІСМі тверда. Не встигаш, значить вчиш! «Мені здається, це не зовсім справедливо, — говорить П. Прищепка. — Щоб я робив, коли б не отримував стипендії, отже не працював?». Цю думку поділяє і

В. Совенко. А що з цього приводу говорять викладачі, представники ректорату?

ВОЗНИЙ Віктор Михайлович, декан машинобудівного факультету:

— Я не проти того, щоб студенти працювали. Особливо ж вітаю, коли вони працюють на тих роботах, що пов'язані з їх спеціаль-

ТВОРЧИСТЬ

БАРДИ І МЕНЕСТРЕЛІ

З КІРОВОГРАДА, ПОЛТАВИ, ОДЕСИ, ЧЕРНІВЦІВ, ЗАПОРІЖЖЯ, ПЕРМІ ВІЗЯЛИ УЧАСТЬ У ПЕРШОМУ ФЕСТИВАЛІ САМОДІЯЛЬНОЇ ПІСНІ, ЩО ПРОХОДИВ 31 СІЧНЯ — 1 ЛЮТГО В КІРОВОГРАДСЬКОМУ ІНСТИТУТІ СІЛЬГОСПМАШИНОБУДУВАННЯ

«Ета песня для двоих, прости ее за грусть». Слова з «Прощання Маленького принца» Лисса, виконаного на фестивалі полтавчанином В. Завгороднім, на мою думку, розкривають природу силового поля, що притягує до бардівських пісень серця слухачів. Не один учасник фестивалю говорив: «Почув пісню по радіо, хто її написав, не знаю, але...» Але вона подобалася виконавцю й слухачам не за те, що створена титулованими поетами й композиторами, а за почуття, які викликає...

Серед авторів, чий ім'я були відомі виконавцям, найбільше «пощастило» О. Дольському, О. Розенбауму, Ю. Візбору, В. Висоцькому, Б. Окуджаві, Д. Сухареву. За тематикою я б розподілила прослухані «чужі» і складені самими учасниками пісні на такі групи: про війну, про життя взагалі (про людську гідність, честь, достоїнство, смисл існування) і про життя туристське (справжню оду подоро-

ЛАУРЕАТИ ПЕРШОГО ФЕСТИВАЛЮ САМОДІЯЛЬНОЇ ПІСНІ:

Ю. ІДЕГОВ (Кіровоград) — приз за кращу патріотичну пісню; приз за краще музичне рішення пісні;

В. ФІЛАТОВ (Полтава) — приз за кращу авторську пісню; приз симпатій публіки;

І. ГАЛУШКО (Кіровоград) — приз за краще виконання пісні;

О. БАТИЦЬКИЙ, Р. МІНЛЕКАЕВ (Перм) — приз кращою дуєту;

Н. ЕРОХІН (Запоріжжя) — приз за кращу жартівливу пісню;

В. ГОРБ (Кіровоград) — приз за кращу туристську пісню;

В. ЗАВГОРОДНІЙ (Полтава) — приз симпатій публіки.

бис викликали лауреатів В. Філатова, І. Галушка, В. Завгороднього (особливо вдалася йому «Уважамая совесть»); сподобалися всім експромти і пародії пермяків. Серед тих,

ретар Кіровоградського РК ЛКСМУ Ю. УСТИНОВСЬКИЙ): Це нові віяння в міській комсомолу — організувати такий цікавий масовий захід, з такою невимушеною обстановкою. Добре, що багато гостей, і шкода, що мало учасників представили міські вузи, «Гідросила», «Червона зірка» — могли б, я знаю, більше.

Член оргкомітету фестивалю (другий секретар міському комсомолу С. АЛИМОВ): Ми в натурі побачили те саме неформальне об'єднання молоді за інтересами, про яке так багато говорять.

Побажання фестивалю, висловлені в анкетах для публіки:

«Фестиваль треба відкрити урочистіше; кай би ведучий розказав про самодіяльну пісню, представив виконавців, цікаво було б показати цей конкурс по місцевому телебаченню; необхідне краще освітлення сцени; можна б старанніше відрегулювати мікрофони; добре було б роздати глядачам репертуарні програмки; не слід вибирати таке холодне приміщення; не треба репертуару з підпорітні!»

Із висловлених зауважень хіба що останнє міс-

Сьогодні у випуску:

▲ Американська пропаганда веде кампанію дезінформації довкола подій на Гренаді.

▲ Кожного тижня на адресу «Лондон, Бейкер-стріт, 221-Б» приходить 40—45 листів з проханням про допомогу. І жодний не залишається без відповіді.

ЧИ ЖИВИЙ ШЕРЛОК ХОЛМС?

Рівно сто років тому народився великий англійський детектив Шерлок Холмс. Вперше він з'явився у знаменитій повісті «Етюд у багряних тонах». Коли сер Артур Конан Дойл писав своє перше оповідання про Шерлока Холмса, він навряд чи передбачав, що навіть тепер, через сто років, на ім'я створеного його вигадкою детективу будуть надходити кожного тижня по соток листів з проханням про допомогу. І що ще не менш здивувало б Конан Дойла, якби він був живий і зараз, так це те, що автор кожного листа одержує відповідь за підписом «секретаря» Шерлока Холмса — місс С'ю Браун. Відповідь завжди однакова: «Містер Холмс дякує Вам за Ваш лист. Зараз він у відставці, розводиться бджіл у графстві Суссекс».

Саме сюди наразі влаштував Конан Дойл свого героя — в англійську глибинку зайнятися бджільництвом. Проте, протягом цих ста років Шерлоку Холмсу так і не вдалося по-справжньому піти у відставку. Книжки про нього витримали стільки видань, створено скільки фільмів і телевізійних серіалів, що Холмс і тепер найпопулярніший детективний герой в усьому світі. Навряд чи є на світі така мова, така культура, куди б не увійшла ця людина.

Багатох дивує: чому Шерлок Холмс привертає увагу такої кількості людей протягом тривалого часу? Навіть його творець Конан Дойл — намагався обити сицика, примусив його загинути в сутичці з професором Морліат біля Рейхенбахського водоспаду в Швейцарії. Однак це стало такою трагедією для мільйонів шанувальників великого детективу, що вони навіть відмовлялися повірити у загибель свого кумира. Громадське обурення ринуло на письменника та видавця тисячами листів, автори яких категорично відмовлялися повірити у смерть великого Шерлока Холмса.

Конан Дойл не хотів продовжувати свою серію про Холмса, але під натиском читачів і після телеграми видавця, який благав «оживити» сицика, він на-

решті поступився і відбив коротку відповідь «Добре».

Як пам'ятає читач, Шерлок Холмс відродився: він, виявляється, навісисне «зник», щоб нанести остаточну поразку своєму ворогові — професору Морліаті.

До того часу, коли Конан Дойл остаточно відправив свого героя у відставку, він написав про нього чотири романи і п'ятдесят шість оповідань. А до дня смерті письменника в 1930 році була надрукована така кількість екземплярів його книжок про Холмса, що вони застарилися й інші твори Конан Дойла, навіть значимі з точки зору літератури.

В усьому світі з'явилося багато тодішніх Шерлока Холмса. Найвідоміші — в Лондоні і Нью-Йорку. Товариства, що носили ім'я видатного сицика, є і в Японії, і в Австралії... А у Швейцарії був утворений музей Шерлока Холмса недалеко від Рейхенбахського водоспаду, де детектив ледве не загинув — від руїн свого творця.

Більшість читачів до цього часу уявляє собі Лондон саме таким, як про нього писав Конан Дойл. Адреса Бейкер-стріт, 221-Б існує справді, але зараз цей будинок належить великій будівельній компанії. Ця ж фірма найняла секретарку, С'ю Браун, яка і відповідає на листи, адресовані Шерлоку Холмсу.

Чому ж все-таки більшість до цього часу ставиться до англійського сицика як до реальної особи? Швидше всього тому, що для більшості людей реальні і цінні ті людські якості і риси, котрі з ним асоціюються, — загострене почуття справедливості, розум вченого, цілковита логіка (пригадаймо його знаменитий «дедуктивний спосіб»). І крім того — його однакове ставлення до всіх людей, незалежно, бідних чи багатих. У цьому Шерлок Холмс дуже правдоподібний як літературний персонаж, і в цьому його безсмертя.

Джеймс ОЛДРІДЖ,
англійський письменник.
(АПН).

Лондон.

МІФИ І РЕАЛЬНІСТЬ

РЕПЛІКА

Нинішній уряд Гренади на чолі з прем'єр-міністром Гербертом Блейзом, поставлений до влади Вашингтоном, організував відвіду мессу на честь агресії США, яка закінчилася окупацією острова у жовтні 1983 року. Правда, на богослужіння вдалося зібрати менше тисячі чоловік. Справа в тому, що всі паханання нинішньої адміністрації зтерли в пам'яті гренадців роки правління народного уряду і образ лідерів гренадської революції Моріса Бішопу, виявилися марними. Проте сама суть політики правлячої партії Нової національної партії (ННП), її антинародна, проамериканська спрямованість з кожним днем стає все яснішою для простих гренадців.

Ставши до влади, уряд Герберта Блейза тут же

скасав державні компанії, що привело господарство країни до збитків. Сьогодні Гренада перебуває у глибокій економічній кризі. Безробіття досягло 50 процентів економічно активного населення. Знищені всі демократичні завоювання: скасовано безкоштовне навчання, медичне обслуговування, ліквідована програма житлового будівництва, яка почалася ще за уряду Моріса Бішопу, не виплачуються пенсії престарілим.

За цих умов більшість гренадців стає переможеними прихильниками єдиної опозиційної партії, яка діє легально на острові, — Патрістичного руху імені Моріса Бішопу.

Правлячи не допустити вибуху народного обурення, Вашингтон піддає населення Гренади постійній інтенсивній психологічній обробці. Американці контролюють усі засоби масової інформації країни. На острові діє близько 60 спеціалістів із горезвісного американського «корпусу

миру». Кампанія дезінформації продовжується і в самих США. Прикладом може бути фільм, який вийшов на екрани країни «Остання гряда». У цій стрічці, начебто присвяченій Гренаді, практично... немає гренадців. На екрані діють тільки кубинські війська і захоплені ними як заложники американські студенти-медики. На допомогу останнім, звичайно ж, приходять доблесні джоджі, котрі «заодно» повертають у лоно «правдивої демократії» і бідних гренадців, які змагаються «під п'ятою кубинської диктатури».

Дивно, що виконавець головної ролі у цьому фільмі Клінт Іствуд вирішив захопитися політикою. Своєю кар'єрою на цьому поприщі він розпочав з Каліфорнії, де свого часу губернатором був нинішній хазяїн Білого дому.

(АПН).

жам написав кіровоградський О. Левандовський: «Запах листяв осених вам по телевізору не передалути»; про дружбу; було кілька сатиричних і жартівливих пісень. Менше, ніж я сподівалася, прозвучало композицій про кохання і більше, ніж про всі інші краї, разом узяті — про Ленінград.

Характерно, що серед більш як двадцяти учасників фестивалю було всього кілька дівчат, та й ті лише співали, причому досить-таки маловиразно. Втім, і серед бардів із всеосозною славою жінок — раз-два і... Вероніка Доліна... Не тому, звичайно, що жіночі пальці не подужують як слід притискати пальці до грифа; просте це заняття потребує дуже багато часу, і якщо чоловіки впрям на гітарі можуть успішно поєднувати з найпоширенішими (судячи з відповідей на розповсюджену оргкомітетом анкету для публіки) своїми захопленнями—туризмом і рибалкою, то жінкам тут, мабуть, складніше, бо ось одна глядачка на пункт анкети «Коло ваших інтересів» відповіла: «Шестимісячна донька Катя».

Та хлопці на фестивалі, як і знавці з телевізійних «Що? Де? Коли?», добре справилися й без діачат. У другому турі (показові виступи) навіть на

хто не ввійшов у число призерів, запам'яталися кіровоградці О. Бахін, В. Мігель, С. Лоцманов (пісня про солдатів, що служили в Афганістані), М. Обухов (композиції «Почтальонка», «Можжевеловий куст»), одесит В. Білуха (власна пісня «Замки на березу», С. Григорович із Чернівців (своя балада «Золота арфа»), а надто ж Женья Брайловський, хлопчина молодшого шкільного віку, котрий першу, дуже серйозну і сумну пісню про любов на вірші І. Сельвінського виконав цілком самостійно, а вже другу — під акомпанемент свого вчителя Р. Булгачова.

Враження від фестивалю, висловлені вголос:

Глядач (педагог Т. СМІК): У майбутньому краще було б проводити конкурси пісень, написаних самими виконавцями і створених іншими авторами окремо, а також відділяти досвідчених від школярів — їм явно далеко до рівня досвідчених.

Учасник (інструктор В. ФІЛАТОВ): Найбільше сподобалися мені Роман Булгачов (як член журі виступав поза конкурсом — авт.), Ігор Галушко за високий рівень пісенної культури, Сергій Цимбалюх за тексти пісень, дует пермяків за злагоженість, гумор.

Член журі (другий сек-

титу перебільшення, всі ж інші цілком слушні.

Чимало глядачів скаржилися на погану рекламу фестивалю, на запитання, звідки довідалися про нього, відповіли: «Гор сказав», «Земля повинна слухати», але у недоволених були й опоненти: «Так оголошення ж на кожному стовпі висіли!»

Загалом же всі присутні на першому фестивалі самодіяльної пісні об'єдналися і в бажанні, щоб він був не останнім, і у викликаному ним настрої, що вилився у хор учасників і залу: «Як хороша, що вместе мы сегодня собрались».

Приєднуюся до того колективного захоплення і як слухач, і як член журі, і як прихильник творчості бардів і менестрелів, а особливо як працівник газети, що нерідко одержує листи від молодих кіровоградців: «У нашому місті не відбувається нічого цікавого». А от і ні. Відбулося! — спробую заперечити цими мітмами з фестивалю. І хотілося б заперечувати якомога частіше.

Н. ДАНИЛЕНКО,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Кіровоград.
На знімку: лауреат фестивалю Володимир ФІЛАТОВ.

Фото О. ЖЕЛЕЗНЯКА.

Фотохроніка ТАРС.

КІНОЕКРАН ЛЮТОГО

Сергій Бондарчук екранізував трагедію О. С. Пушкіна «Борис Годунов». Однотомний фільм — перше звертання кінематографа до пушкінського шедевра, хоча існує знята в 1954 році екранізація опери Мусоргського «Борис Годунов». Роль Годунова у фільмі виконує сам режисер.

«...Лев Толстой висловив думку про те, — говорив Сергій Бондарчук, — що на світі є два нещастя: мук сумління і хвороба. Обоє вони випали Борисові: на його совісті — кров убитого царевича; сам він — тяжкохворий. Годунов — тонкий політик, який умів і страхом, і любов'ю, і славою народ зачарувати, але водночас — правитель, який боїться народу. Він страждає підозріливістю, боїться бояр, проявляє деспотизм... Разом з тим йому притаманні і хороші людські риси, батьківські почуття — гордість за сина, ніжність до дочки... Трагедія Годунова — це трагедія самодержав'я, від якого відвернувся народ».

Інші ролі у фільмі вико-

нують: О. Соловйов, А. Ромашин, А. Беджипська, А. Васильєв.

Про сьогоднішній день нашої армії і її людей розповідає нова стрічка «Атака». Герой фільму — лейтенант-новачок, котрий виростає в справжнього командира.

У військовому училищі, та й у полку, куди він прибув на службу, його прозвали трохи насмішувати — Тимоша. Закінчивши з відзнакою вище танкове училище, Тимофій Єрмаков обрає для служби нічим не примітний лінійний танковий полк в далекому закутку пустелі Кавказу. Та саме тут він знаходить себе. Під час військових навчань, коли в атаці на переправі танкова рота Єрмакова «знищує» ціною власної «загибелі» підрозділ тактичних ядерних ракет умовного противника, разом з командиром в атаку йдуть вже не просто під-

леглі йому солдати, а одностуді — активні, думаючі, діяльні...

Фільм зняв режисер І. Миколаєв за сценарієм В. Соловйова. У ролях —

С. Чекан, О. Новиков, В. Попов, В. Цветков, С. Коновалова.

Кінокомедія «На ганку золотім сиділи...» має казковий сюжет. Діють тут

двоє розумних царських синів і третій... Ні, він зовсім не поганий — просто, на відміну від братів, Іван-царевич добрий, безкорисливий, завжди го-

товий допомогти. Він і є героєм фільму. Зустрінете ви в цій кіноказці й принцесу, і Коцю Безсмертно, і Змія Горинича, і Водяника, переживете разом з героями чимало пригод.

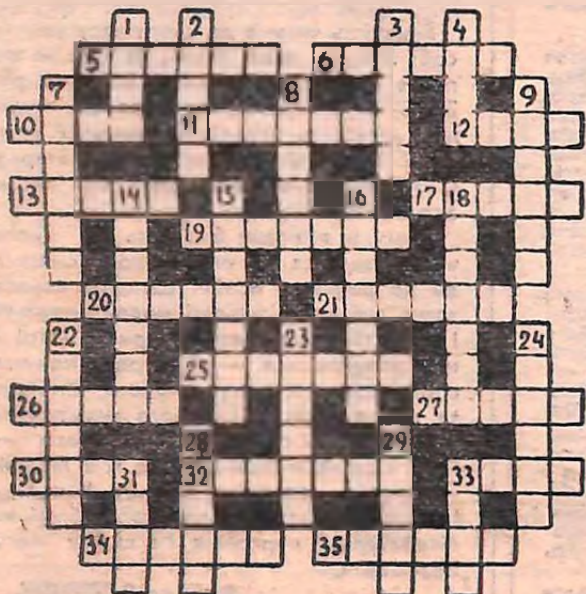
Вдихнули життя у казкових героїв актори М. Пуговкін, Л. Куравльов, Т. Конохова, Л. Федоссева, Шукшина. В ролі Івана-царевича глядачі побачать молодого, але вже знайомого їм за картинами «Народжені бурєю», «Егорка», «Темна прогулянка» артиста Геннадія Фролова. А для виконавиці ролі принцеси Олени Денисової ця роль — друга робота в кіно (першою була Катя з «Танцмайданчика»). Фільм зняв режисер Борис Ріцарев. Сценарій О. Хмелика, Б. Ріцарева.

Л. МИСЮРА.

На знімку: кадр з фільму «На ганку золотім сиділи...».

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

КРОСВОРД

ВІДПОВІДІ

на кросворд «Географічний» В. Манойленка, вміщений у «МК» за 15 січня 1987 року.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Тасман, 6. Дінсон, 10. Кросс, 11. Париж, 12. Дагомея, 15. Регель, 16. Бобрик, 17. Донг, 18. Маар, 21. Вояжер, 22. Емірат, 27. Волапук, 29. Севан, 30. Бісау, 31. Амабат, 32. Кантон.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Хауса, 2. Байнал, 3. Піонер, 4. Долар, 7. Кричев, 8. Олот, 9. «Мирний», 13. Планшет, 14. Рорайма, 19. Дормез, 20. Нассау, 23. Компас, 24. Лайн, 25. Рюкзан, 26. Магма, 28. Кірос.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Радянський режисер і художник, народний артист СРСР, 6. Французький поет, учасник революції 1848 року, 10. Держава у Південно-Західній Азії, 11. Мис у Норвегії, 12. Пухнаста маса слабо переплетених між собою волокон, 13. Головний персонаж поеми «Іліада», 17. Бог природи у фрінійській міфології, 19. Держава у Південній Америці, 20. Суспільне об'єднання, 21. Рід риб родни коропових, 25. Столиця союзної республіки, 26. Велика хижа ящірка, 27. Навальний рух війська з метою завдання противникові удару, 30. Пустеля в Монголії та Китаї, 32. Супутник Сатурна, 33. Гірська система у Південній Америці, 34. Визначений розмір виробу, 35. Визначення складу речовини.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Група народів Гани, 2. Хімічні продукти, що використовують у виробництві пластмас, 3. Послідовний ланцюг ідей, 4. Сільська община у Давній Русі, 7. Рід рослин родини бобових, 8. Повільний темп у музиці, 9. Область у Стародавній Греції, 14. Грошова одиниця Гондурасу, 15. Козацький полковник, посол Богдана Хмельницького в Москві, 16. Король готів, який переміг у війні з антами, 18. Магматична гірська порода, 22. Етиловий спирт, 23. Урочистий прийом гостей, 24. Рід одягових за формою і розмірами арок, 28. Хімічний елемент, 29. Уявлення про найвищу досконалість, 31. Духовний наставник у мусульман, 33. Політичне волюнтарство.

Склала О. ОЛЕКСАНДРОВА.

м. Кіровоград.

ВІДПОВІДІ

на кросворд «Шість літер» В. Манойленка, вміщений у «МК» за 29 січня 1987 року.

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Фінвал, 6. Центал, 9. Петерс, 11. Фаїда, 12. Мерлан, 13. Осипов, 16. Цицеро, 18. Ескарп, 20. Чартер, 21. Левкон, 24. Глютин, 26. Смерцо, 28. Трахті, 31. Шафран, 32. Літров, 33. Амлула, 34. Ягдташ, 35. Набала.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Нісїда, 2. Пампас, 3. Петров, 4. Лангет, 7. Атипія, 8. Бердиш, 10. Галера, 14. Декарт, 15. Сервіс, 17. Оптант, 19. Крокет, 22. Платан, 23. Ацетон, 25. Бранль, 27. Паанга, 28. Томпан, 29. Імамат, 30. Дібула.

УВАГА! БЛІЦ-КОНКУРС

він виступав у матчі проти «Зірки» (2 очка).

2. Атакуюча команда порушує правила білш штрафного майданчика суперника. Суддя призначає у її бік вільний удар. Гравець, що виконує удар, вирішив відіграти м'яч своєму воротареві. Та через помилку голкіпера м'яч, навіть не торкнувшись до нього, потрапив у ворота. Яке рішення повинен прийняти арбітр у даній ситуації? (2 очка).

3. Вкажіть результат фі-

нального матчу Суперкубка між «Динамо» та «Сяуа» (3 очка).

Термін надсилання відповідей — 21 ЛЮТОГО (за поштовим штемпелем).

Переможця бліц-конкурсу чекає приз — книга Олега Блохіна «Екзаменует футбол». В ній гравець київського «Динамо» розповідає про свій шлях у великий футбол, про участь в міжнародних матчах, про проблеми футболу, які хвилюють численних болельщиків.

Суперкубок

21 лютого в Монако у фінальному матчі Суперкубка київський динамівець зустрінувся з румунським клубом «Сяуа».

Для любителів футболу оголошуємо бліц-конкурс «Суперкубок». Для участі в конкурсі необхідно надіслати на адресу редакції поштову картку з відповідями на такі запитання:

1. Цього гравця тоді добре запам'ятали кіровоградські прихильники футболу. Під час матчу першості Радянського Союзу проти «Зірки» він зробив дві «ювелірні» передачі своїм партнерам і ті сповна використали їх. Міне лише кілька сезонів і 24 травня 1972 року у Барселоні в фінальному матчі Кубка володарів кубків проти шотландського клубу «Глазго Рейнджерс» цей форвард буде захищати кольори московського «Динамо». Пригадайте прізвище вказаного футболіста, а також команду, за яку

Що ви знаєте про пожежну охорону та правила пожежної безпеки?

Юні друзі! Обласний штаб по роботі з дружинами юних пожежників проводить конкурс-вікторину.

Діти! Прочитайте уважно умови конкурсу і пришліть відповіді на запитання:

1. Коли був прийнятий декрет про створення радянської пожежної охорони і хто його підписав? (5 очок).

2. Скільки років пожежній охороні міста Кіровограда або вашого райцентру (населеного пункту)? (10 очок).

3. Що ви знаєте про білців вогняного фронту і який вклад вони внесли в Перемогу нашого народу в Великій Вітчизняній війні? (10 очок).

4. Які номери телефонів для виклику службових підрозділів аварійної газу, міліції, пожежної та швидкої допомоги? (5 очок).

5. Назвіть основні причини пожеж. (10 очок).

6. Які засоби гасіння пожежі ви знаєте? (10 очок).

7. Що слід робити при пожежі? Опишіть порядок дій людини, яка виявила пожежу. (10 очок).

II. Намалювати три окремих малюнки на протипожежну тематику на цупкому папері розміром 20x30 см.

1. Батьки та рідні повчають малюка, щоб запобігти пустощам з вогнем. (10 очок).

2. Вчителі, пожежні і члени пожежного товариства в боротьбі по запобіганню лиха від пустощів та загибелі дітей від пожеж. (10 очок).

3. Юний пожежний застерігає пожежу. (10 очок).

III. Переможцями виявляться ті, які за кількістю найбільше наберуть очок.

За кращі (по сумі очок) відповіді та малюнки встановлено 35 премій: 5 перших, 5 других, 10 третіх та 15 заохочувальних.

У конкурсі можуть брати участь як піонери, так і школярі.

IV. Відповіді та малюнки присилати до 31 березня 1987 року за поштовим штемпелем після оголошення в газеті на адресу: 316001, вул. Фісиповича, 6, обласне правління ДПТ, зробивши на конверті помітку: «На конкурс».

У листі обов'язково вкажіть свої прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, а також чи ви є членом дружини юних пожежників (ДЮП), в якій школі і в якому класі вчитеся?

Обласний штаб по керівництву дружин юних пожежників.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України.

На українському мові.

БН 02042.

НАША АДРЕСА:
316030. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Індено 61103.

Зам. № 61.

Тираж 63 900.

Газета виходить у півторок, четвер, суботу.
Друкарня Імени Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2